

پښتانه یواځې په پښتو راټولېدی او پښتو یې ژغورلی شي

پښتنو دخپل پښتني شتمن کلتور (پښتونولۍ) له برکته ، د تاریخ په اوږدو کې، د پردیو د پرله پسې تېریو او ترېښتونو په شکل کې سختې ازموینې په بریالیتوب سره تېرې کړې، او خپل اسلامي هویت یې تر هر چا ښه ساتلی.

په پښتونولۍ کې ماتوي ارزښتونه په اسلام، اداره په ولسواکۍ (دیموکراسۍ)، او احساسات او عواطف پر انساندوستۍ ولاړدي. دوی یو له بله سره ټکر نه کوي، چې غوره بېلگې یې پښتني غیرت، جرگې، او پنا ورکول دي.

په دې توگه ویلی شو چې پښتونولي داسلام په چوکاټ کې د ولسواکۍ (دېموکراسۍ)، او نه زورزیاتي یوه اوږده لړۍ ده.

خو د پښتنو د بدبختي د استعمار په راتگ، او بیا په خاص ډول په ۱۹۲۹ عیسوي کال کې، هغه وخت پیل شوه، چې پښتا نه دپرهیزگارانو او دینپوهانو په جامه کې، د خپل قام او دین د دښمنانو، پردو اجنټانو او مناقانو ددسیسې ښکار، او د هېواد دازادۍ او ترقۍ سرغندوی، نوښتگر، پرتولو گران او منلی اتل یې د هېواد پرېښودلو ته اړ، او دخپلو سترو سریتوبونو او پوهانو د وینا پر خلاف- چې به یې دوی زده کړې ته هڅول او ویل به یې : په غوځل کې باري خر او کچر ښه دی نه په ښونه کې جاهل او بی ادب، دوی جهالت اوبې ادبۍ ته مخه ، ملي حاکمیت ړنگ، او ورسره یوځای یې د هېواد اقتصادي پراختیا او روښانفکري غورځنگ څو لسيزي په تپه ودر او.

ور پسي د هېواد ځوان پښت دپردیو دجاسوسانو ښکار او په ښیو او کینو وویشل شو. په دې توگه ددښمنانو ، مخامختیاوو، کودتاهاگانو، جرمونو، خیانتونو، کساتونو او ورورژني لړۍ پیل شوه، ان تر دې چې کمونستی یرغلگرو زموږ هېواد دخپلو گورداگانو او جاسوسانو په مرسته لاندې کړ. خو زموږ خلکو درس وا نه خيست، او دسره یو کېدو، او په پوهې او تکنالوژۍ دخپلو بچیانو د سنبالولو اود هېواد د شتمنیو دژغورلو پرځای یې دښوونځیو د سوزولو او دښوونکو دوزلو، هغه د مناقانودروغجنه فتوه او ناکامه تجربه تکرارکړه.

په ۱۹۹۲ کې یې دا تجربه له سره تکرار کړه؛ او چې کله نورو پر افغانستان د واکمنۍ هڅې او دخپلې پوځي غښتلتیا کوښښونه لا وخته پیل کړي وو زموږ پښتنو شولې او نورې پوځي وسیلې او ابادۍ له منځ څخه وړلې، چې گواکې د کافرانو په لاس جوړې شوې، خو دا یې هېره کړې وه چې له هغو ساده ټوپکونو څخه ښولې چې دوی له شورویانو سره پرې جنگېدلي وو ان تر هغو کالیو چې ددوی پرتن وود هم هغو کافرانو په لاس جوړ شوي وو.

دا لړۍ لا د ۱۹۹۲ کال له تر ټولو ترخي تجربې وروسته هم پای ته و نه رسېده او لا تر اوسه روانه ده، چې دافغان ولس دمدادۍ اومانوي ارزښتونو په خوړلو یې زموږ هېواد د ورانۍ او هېوادوال د ځناورتوب او دهریت پر لور شپوه کړي، چې نمونې یې هره ورځ په سترگووینئ. او که دا حال ډېر ژر پای ته و نه رسېږي نو په باور سره ویلی شو چې ځناورتوب او دهریت به لکه سړیخوري، چې ډېرله پسې ولږې له کبله په تېرو زمانو کې دنړۍ په ځینو سیمو کې په رواج بدله شوې وه، خدای مه کړه، زموږ په هېواد کې په رواج بدل شي.

ځکه نو پښتنو ته په کار ده چې راویش اودخپلو ویارلو او سپېڅلو دیني او افغانی ارزښتونو دژغورلو لپاره په یوې یواځنی هستي را غونډشي.

دغسې هسته دښاغلو- صمد حامد، اشرف غنی احمدزي، ودير صافي، حبيب اله رفيع، روستار تره کي، علي احمد جلالی او داسې نورو په شتون کې جوړېدی شي، چې بیا دغونډو، ټیلیفوني او انټرنیټي اړیکو له لارې ټول نور هېوادوال - باندي (هغوی چې له دولت او اپوزسیون سره تړلي نه دي) او هم نا باندي (ددولت کار مندان او پوزېسیون) سره را ټولولی او په یوې سترې کتلې بدلولی شي.

دوی به بیا له نورو ولسپالو سریتوبونو سره د نمونې په توگه د ازیکو په استازیتوب له ښاغلي ستار سیرت ، د هزاره گانو په استازیتوب له ښاغلي خدایداد بشر دوست ، همدارنگه دناجکو اونورو قومونو له وتلو ملی سریتوبونو سره په کډه دراتلونکو ټول ټاکنو په اړه ، چې زموږ هېواد یې همدا اوس په درشل کې دی، یو غوره پروگرام جوړ او ورته

خپل گډ استازی ودروي. په دې توگه به قدرت په سوله ييزه توگه دولس رېښتینو استازو ته وسپارل شي؛ ورور وژنه به بنده، هېواد به وژغورل، او ولس به آرام شي. که نه د هېواد ژغورنه په لنډ وخت کې ناممکنه ده، او که ممکنه هم شي نو د ابا په بيه.

پای